

ಶ್ರೀಕಾರ

■ ವಿವೇಕಾನಂದ ಕಾಮತ್

ತಂದೆಯ ಕ್ಷಮೆ ಕೇಳಿದ ಸೂರ್ಯ

ಅಧ್ಯಾಯ 11

‘ನಾನು ಮನೆಯಿಂದ ಏನಾದ್ದೂ ಹೊಕ್ಕೊಂಡು
ಹೋಗ್ನಿಣ ಅಂತ ಭಯನಾ ನೀನೇ..?’ ಸೂರ್ಯ ತನ್ನ
ಸಿಟ್ಟನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿರೂ ಅವನ
ಮುಖದಲ್ಲಿ ಅದು ವೃಕ್ಷವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅಪೂರ್ವಕಿಗೆ
ಎನ್ನತ್ತಿರಿಸಬೇಕಂದೇ ತೋಚದಾಯಿತು. ಅವಳು
ತಡೆಬಡಿಸುತ್ತಾ, ‘ಹಾಗ್ಲಿ... ನಿಮ್ಮಾಯಿ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ
ಜೀವನೇ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ನೀವು ಹೊರಟು ಹೋದ್ದೆ.. ಅವಿಗೆ
ನೋವಾಗುತ್ತೇಂತೆ..!’ ಅವನು ನಂಬದವನಂತೆ ನಷ್ಟ.

‘ಅಮ್ಮನ ಸೆಂಟಮೆಂಟ್‌ ಹೇಳಿ ನನ್ನ
ಮೂಲ್ಯನಾಗಿಸಬೇದ ನೀನು
ನೀವಿಡಾಗ ಕಾಣುವವನ್ನು
ಮುಗ್ಧಲ್ಲಿ ಅಂತ ನನಗೆ
ಗೊತ್ತು. ನನ್ನ ಹತ್ತ
ನಿನ್ನ ನಾಟಕ